

Tožba, vložena 18. julija 2012 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-344/12)

(2012/C 287/49)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Grespan in G. Conte, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da v predpisanih rokih ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za zagotovitev izvršitve Odločbe C(2009) 5497 z dne 19. novembra 2009 o državni pomoči št. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) in št. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ki jo je Italija dodelila družbi Alcoa Trasformazioni, ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 3 in 4 te odločbe in iz člena 288 PDEU;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe Komisije je neizvršitev s strani Italijanske republike Odločbe Komisije v zvezi z nezakonitimi državnimi pomočmi v korist družbe Alcoa.

Prvič, v smislu člena 4 zadevne odločbe, bi morala Italija do 20. januarja 2010 Komisiji sporočiti skupni znesek pomoči, ki ga je treba vrniti, ukrepe, ki so bili sprejeti ali načrtovani za izvršitev Odločbe, in dokumente, ki potrjujejo, da je bilo prejemniku naloženo vračilo pomoči. Drugič, v skladu s členom 2 v povezavi s členom 3 navedene odločbe bi morala Italija do 20. marca 2010 od prejemnika izterjati vračilo pomoči.

Tožena stranka do vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izpolnitev teh obveznosti.

Tožba, vložena 19. julija 2012 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-345/12)

(2012/C 287/50)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Montaguti in K. Herrmann, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni določila obveznosti, da je treba za prodajo ali oddajo v najem nepremičnine dati na voljo energetska izkaznica stavbe, v skladu z določbami in pogoji iz členov 7 in 10 Direktive 2002/91/ES evropskega Parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb ⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz členov 7(1), (2) in (10) te direktive, v povezavi s členom 29 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb ⁽²⁾;

— ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni Komisiji sporočila vseh ukrepov o prenosu člena 9, ni izpolnila obveznosti iz člena 15(1) te direktive, v povezavi s členom 29 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2002/91/ES se je iztekel 4. januarja 2006. Rok za prenos členov od 7 do 9 te direktive se je iztekel 4. januarja 2009, in, po mnenju Komisije, člen 28 Direktive 2010/31/EU, ki omogoča odložitve izpolnjevanja obveznosti dajanja na voljo energetske izkaznice stavbe, ne vključuje potrdil, ki so že bila izdana, ali ki se izdajo na podlagi člena 7(1) te direktive.

Ob vložitvi te tožbe tožena stranka še ni sprejeta vseh ukrepov potrebnih za prenos direktive.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 12, zvezek 2, str. 168.
⁽²⁾ UL L 153, str. 13.

Pritožba, ki jo je DMK Deutsches Milchkontor GmbH (nekdanja Nordmilch AG) 19. julija 2012 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. maja 2012 v zadevi T-546/10, Nordmilch AG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (nekdanja Nordmilch AG) (zastopnik: W. Berlit, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Lactimilk, SA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj

- razveljavi točki 1 in 2 izreka sodbe Splošnega sodišča z dne 22. maja 2012 (zadeva T-546/10);
- v celoti ugotovi zahtevkoma, postavljenima v postopku na prvi stopnji;
- družbi Lactimilk, SA naloži stroške, ki so nastali pritožnici v celotnem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijano odločbo Splošnega sodišča je treba razveljaviti, ker je Splošno sodišče napačno ugotovilo podobnost med znamko, ki jo je prijavila pritožnica, in znamkami družbe Lactimilk SA ter s tem z ugotovitvijo, da obstaja verjetnost zmede, napačno uporabilo člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94. Kajti Splošno sodišče ni medsebojno primerjalo dejansko nasprotujočih si znamk v prijavljeni oziroma registrirani obliki zapisa (namreč v velikih tiskanih črkah), ampak naj bi – napačno – preverilo verjetnost zmede z znamkama v drugačni obliki zapisa. S tem naj bi Splošno sodišče izkrivilo dejstva. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno štelo, da ima registrirana znamka naglas na drugem zlogu, čeprav je zapisana z velikimi tiskanimi črkami, tako da tudi glede na to, kako bi se razumela v španščini, ne pride v poštev le naglas na drugem zlogu.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation du Grand Duché de Luxembourg 20. julija 2012 – Caisse nationale des prestations familiales proti Ulrike Wiering, Markusu Wieringu

(Zadeva C-347/12)

(2012/C 287/52)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation du Grand Duché de Luxembourg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caisse nationale des prestations familiales

Toženi stranki: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je za izračun izravnalnega dodatka, ki ga morebiti mora izplačati pristojni organ države članice, v kateri je oseba zapo-

slena, v skladu s členi 1(u)(i), 4(1)(h) in 76 Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kakor je bila spremenjena ⁽¹⁾, in členom 10(1)(b)(i) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 ⁽²⁾ kot istovrstno družinsko dajatev treba upoštevati vse dajatve, ki jih dobiva družina delavca migranta v državi prebivališča, v tem primeru „Elterngeld“ in „Kindergeld“, ki ju določa nemška zakonodaja?

⁽¹⁾ posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35.

⁽²⁾ posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83.

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 16. julija 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 25. aprila 2012 v zadevi T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft proti Svetu

(Zadeva C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bishop in R. Liudvinavičiute-Cordeiro, zastopnika)

Drugi stranki v postopku: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran, Evropska komisija

Predlogi

- sodba Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 25. aprila 2012 v zadevi T-509/10 naj se razveljavi;
- o sporu naj se dokončno odloči in tožbo družbe Kala Naft zoper zadevne ukrepe Sveta kot nedopustno zavrže ali, podredno, kot neutemeljeno zavrne;
- družbi Kala Naft naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je Svet priglasil v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet meni, da je bilo v sodbi Splošnega sodišča v zgoraj navedeni zadevi dvakrat napačno uporabljeno pravo in da je treba to sodbo zato razveljaviti.

Prvič, Svet meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker tožbe družbe Kala Naft ni zavržlo kot nedopustne, čeprav je ta družba po mnenju Sveta subjekt iranske vlade.